

Добри Чинтулов

Къде си вярна, ти любов
народна?

Къде си, вярна ти любов народна?
Къде блестиш ти, искра любородна?
Я силен пламък ти пламни,
та буен огън разпали
на младите в сърцата,
да тръгнат по гората.

Пламни, пламни ти в нас, любов гореща,
противу турци да стоим насреща!
Да викнем всинца с глас голям
по всичкия Коджабалкан:
голямо, мало, ставай,
оръжие запасвай!

На пояс тънки сабли запашете,
за бацината си земя станете,
колете турски племена,
пълнете с техните тела
пространните равнини,
дълбоките долини!

За нашето отечество и слава,
за нашата свобода и държава
да си пролеем вси кръвта,
да си добием волността
от нашите тирани,
неверни мюсюлмани!

Байраци български навред да вдигнем,
към бога със краст във ръка да викнем:
о, наш създателю Христе,
я виж от ясното небе,
нашето мъчение,
дългото търпение.

Благослови ти нашето желание,
на тебе имаме ний упование,
подвигът да ни е осветен,
на твоя вяра утвърден,
на славното ти име,
предвечний божи сине!

Кога в български предели настъпим,
кога вразите си от нас изгоним.
Да се възвишат знамена
на българските рамена
от върха на Дуная
в Тесалия до края.

Кога свободата си ний доставим,
кога си имената ний прославим,
да видим всички мир тогас,
и ний да викнем всички с глас,
живейте православно,
в България държавно.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мирослава Фъндъкова

Публикация:

Добри Чинтулов. Стани, стани, юнак балкански
„Български писател“, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5792>]